

ni nikdar tožila čez nesreče, ki so jo zadevale. Zadnja leta so ji odpovedale še noge, da reva ni mogla niti do cerkve. Bog naj bo njeni duši usmiljen plačnik — ostalim pa naše sožalje!

Na Koblju na Pohorju je umrl vrl fant. Dne 27. aprila je zapustil ta minljivi svet v najlepšem cvetu svoje mladosti šurm Ignac, star 24 let. Bil je dober in nadarjen fant, vzgojen v dobri krščanski kmečki hiši. Bil je podjeten, skrben, delaven, igralec na ljudskem odru in dober cerkveni pevec v pevskem zboru za božjo čast. Neizprosna smrt ga je iztrgala iz srede ljubeče družine in družtev. Blagemu mladeniču svetila večna luč — preostalim naše sožalje!

Trije mrliči v enem tednu pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. V preteklem tednu smo imeli pri nas tri mrliče. Vsi so iz gornjega dela župnije, namreč iz Sp. Pleterja in župeče vasi. To so: Marija Predikaka, Marija Tomanič in Jožef Kidrič. Bog jim bodi plačnik njihovega velikega trpljenja v bolezni!

Mladenč umrl. Tužno so se oglasili zvonovi v cerkvi sv. Jerneja pri Ločah, ko so oznanili bridko vest, da je po kratki, a mučni bolezni umrl naš dragi mladenič Vinko Cvahte. Pokojni Vinko je bil rojen 27. marca 1913. V najlepšem cvetu življenja, v starosti 27 let, ga je pobrala neizprosna smrt. Prerano Vinkotovo smrt obkokujejo njegovi 80 letni starši, bratje, sestre ter ostali sorodniki in sosede. Rajni Vinko je pač bil pravi vzor vsem fantom, bil je v ponos svojim staršem, za katere je toliko skrbel, bil je pošteniak. Vsako prvo nedeljo v mesecu je pristopal k mik. Gospodovi, tudi par dni pred smrtjo

jo je prejel sveto popotnico. Na njegovem domu se je v prelepih besedah poslovil od njega njegov prijatelj in bivši sošolec Josip Godec in je opisal vse vrline njegovega kratkega življenja. Rajni je bil zelo priljubljen, kar je najbolj dokazal njegov pogreb v nedeljo, 28. aprila, katerega se je v kljub slabemu vremenu udeležila ogromna množica ljudstva. Ob odprtem grobu sta se v ganljivih besedah poslovila od neznanega Vinkota g. župnik Peter Paulič in šolski upravitelj g. Franjo Friedl. Pevski zbor pa mu je v slovo zapel žalostinko. Naj Ti bo zemljica lahka, dragi Vinko! — Zalujočim ostalim naše sožalje!

Smrt večletnega župana v Virštanju. Pretekli teden smo pokopali Antona Štukl, posestnika in gostilničarja v Virštanju. Rajni je

Vojnih dogodkov ne morete zasledovati brez zemljevida!

Izšla je zopet karta Evrope za 6 din. — Naročite jo v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor—Ptuj!

bil več let župan bivše občine Virštanj. Kako priljubljen je bil, nam je pokazal njegov pogreb. Na njegovi zadnji poti v Olimje sta ga poleg ogromne množice ljudstva spremljali dve gasilski četi. Domači pevci so mu v slovo zapeeli ganljive žalostinke. Naj počiva v miru!

Več zanimanja za okras kmečkih domov — gojimo cvetlice!

(Dopis kmeta od Sv. Križa pri Rog. Slatini)

Če pogledamo po naši mili in nam najdražji slovenski domovini, opazimo prav lepo — četudi preprosto — urejene slovenske kmečke domove. Te domove diči predvsem snaga, red, posebno pa še cvetlice. Cvetlice okrog morda celo lesenih hiš in slamnatih streh vzbujajo najlepši pogled in vtis na ne-

domačina. V premnogih primerih se pa na žalost opazijo okrog kmečkih domov namesto lepo dehtečih vrtov, regin itd. ob stenah kmečkih hiš tudi kačnjače, srebro in koprive, prav tako tudi po vrtovih. Taka neurejenost, četudi nehotena, napravi na vsakega mimo idočega zelo slab vtis. Gojimo torej cvetlice povsod, posebno še ob naših domovih in na

Holandski vojaki si na obmejni straži krajšajo čas s čitanjem

Belgijski konjeniki patrolirajo ob meji

Nemški vojaki nalagajo bencinske sode za norveško bojišče

Ameriški najmodernejši nosilec letal »Ranyer«

pravo odprl, ni pa vedel, da ima ta mehanizem, ki ji oklopna vrata čez eno minuto avtomatično in z veliko silo zapre. Naslednje jutro so našli moža stisnjenega med vrati. Bil je že mrtev. Vrata so mu bila strla prani koš.

Svetlika joče se nogavice. Med drugimi novostmi, ki jih je pokazala nemška industrija na lipškem pomladanskem velesejmu, je med ženskami zbudila posebno pozornost svetlikajoča se nogavica, nogavica, ki je posebno primerna za deželo v vojni, kjer so ljudje predani nevšečnostim za temnitev. Novih nogavic podnevi ni razlikovati od normalnih nogavic, ne po barvi, ne po obliki, tudi v perilu ne zahtevajo posebnega obravnavanja. V temi pa

»Ne vem, kaj Končnik prav za prav misli. Morda pričakuje, da bo župnik prestavljen.«

»Tedad bo dolgo čakal. Kaj pa njegova žena k temu pravi?«

»Moj Bog, uboga Tilka! Reči ne sme kaj, Končnik ima glavo kakor kij. Povrhu je Tilka vsa zaverovana v njega in na vse viže gleda, da bi ga ljudje ne dobili v jezike. Zato je tiha in se skriva dosti prejoče. Bojim se, da bo od žalosti in skrbi še zbolela.«

»Tako, tako, tako! Tedaj bom moral kdaj tja iti, da ga popijem kozarec in da si krčmarja malo izposodim.«

»Za božjo voljo nikar, gospod doktor! To bi bilo samo olje na ogenj, potem bo vse ženi povračal. Tak ponos ima, da ne prenese opominov. Ježovnika s Sel, ki ga je zaradi prepira z župnikom prijel, je iz hiše vrgel. Župniku se baže tudi ni dosti boljše godilo, je pravil stari Blaž. Ko je župnik neki dan prišel h Končniku na dom in ko ga je prijazno opomnil, kako da ne pride več v cerkev, je ta surovež božda stisnil zobe, ne besede ni rekel in je gospodu s prstom pokazal na vrata. — Od tistih dob je še bolj hud na župnika.«

Zdravnik je zmajal z glavo. Čez nekaj časa je rekel:

»Gospa Dobrovnica, predolgo govoriva. Utrudili se boste in vam bo na škodi.«

»Še malo ne, gospod doktor. Malo klepetanja mi dobro de. Toda vam se mudi.«

»Danes imam pisan čas.«

»Potem pa še počakajte, da pride Trezika; nama bo kave skuhala.«

»Prav rad, če vam ni sitno.«

»Kaj še! Trezika mora vsak čas priti. Vesela vas bo.«

Zdravnikov obraz se je čudno zasvetil. Imel je besedo na jeziku, pa jo je požrl in je molčal. Dobrovnica pa je klepetala dalje:

»Stari Senčar je le prav imel, ko je Tilki z vsemi štirimi branil, naj ne jemlje Končnika. Ko bi ga bila Tilka poslušala!«

»Z ženitvijo je kakor s srečkami: eden zadene, drugemu spodleti,« je dejal zdravnik zamišljeno.

»Pri vas te nevarnosti ni,« ga je Dobrovnica podražila; »vi se takih srečk ne marate lotiti.«

»Kdo ve? Za študirane pravijo, da jih s štiridesetimi leti sreča pamet — moja ura pa je pravkar štirideset bila, hahaha,« se je zasmejal.

»Aaa! Torej še res ni, ko ljudje pravijo, da ste se zoper sedmi zakrament zarotili? — Torej le še mislite na ta jarem?«

»Mislim že, haha. Ampak za jarem je treba dveh. Vidite, tu pa se že začnejo težave.«

»Bababa, težave! Sto deklet vam je pripravljenih v jarem pomagati.«

vrtovih! Po cvetju naj se spozna slovenska zemlja!

Kmetje pa imajo od cvetlic lahko tudi korist: v bližini mest jih prav lahko vnovčijo. Dobro pa se dajo lepe cvetlice vnovčiti tudi v našem kraju, ker smo v neposredni bližini letovišča, kjer se shajajo magnati. Krasimo

torej naše domove s cveticami, ker je vsak dober človek prijatelj cvetlic! Cvetlice pa so tudi vzor človeškega življenja. Cvetlica hoče življenje. Če jo odtrgaš, požene drugi, novi cvet. Zato hočemo živeti po zgledu cvetlic, da — če nas objame noč — se prebudimo kot cvetlice pri »nebeškem Vrtnarju«.

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Pankracij. Na binkoštni ponedeljek, dne 13. maja, se letos obhaaja zunanja slovesnost za god sv. Pankracija. Ta dan bo pri nas dvojna služba božja, ki se začne ob 10. Na jugoslovanski strani se nemoteno giblje vsak, preko pa itak nihče nima kaj iskati! Pridite, zemlja je naša do zadnje pedi!

Maribor. (Naša stranka v Mariboru.) Gotovo bo naše čitatelje izven Maribora zanimalo, da je organizacija JRZ v Mariboru zelo močna in dobro izvedena. To je pokazal veličasten shod, ki se je vršil v soboto, 4. maja, v dvorani na Aleksandrovi cesti 6. Udeležba je bila tako velika, da je prostorna dvorana brez sedežev bila zasedena do zadnjega kotička ter so se vsi stranski prostori bili polni mož in fantov vseh stanov. Vršil se je občni zbor mestne organizacije JRZ ter je bil za predsednika izvoljen zopet podžupan Žebot, za podpredsednika župan dr. Juvan in poštni upravitelj Setinec, za blagajnika je bil izvoljen ravnatelj Hrastelj, za tajnika pa višji kontrolor Ferk. Mestno MJRZ zastopa v odboru dr. Žitnik. Princu Pavlu, dr. Korošcu in Cvetkoviču so zborovalci poslali brzojavne vdanostne pozdrave. Minister dr. Krek, ki je nastopil kot glavni govornik, je bil od zborovalcev zelo navdušeno sprejet. Njegovo poročilo je bilo zelo zanimivo. Posebno pa nam je jasno opisal položaj na zunaj in poudaril, da vodi naša vlada, v kateri so večinoma pristaši naše stranke, miroljubno politiko s sosedi ter se imamo temu dejstvu zahvaliti, da Jugoslavija še ni spremenjena v krvavo vojno torišče. Objubil je v imenu vlade in naše stranke, da bodo naši ministri in voditelji še naprej skrbeli, da nam bo ohranjen ljubi mir. To izjavo so sprejeli zborovalci z dolgotrajnim viharim ploskanjem in odobravanjem. Povedal je tudi zanimive stvari, kako se suče bojna sreča med obema vojskujočima se taboroma. O notranji politiki nam je povedal, da volitev še ne bo kmalu, ker se mora država poprej popolnoma preurediti v smislu samoupravnih načel. G. minister je izrazil svoje veselje, da so Mariborčani in okoličani ostali zvesti svojemu voditelju dr. Korošcu in da v našo stranko pristopajo še mnogi drugi, ki vidijo v delu naše stranke edino upanje na boljšo bodočnost. Zborovanje je bilo silno lepo in smo ga zaključili s pesmijo: »Hej Slovenci!«

Dravsko polje

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V petek, dne 10. maja, bo ob 19.30 izredno važno predavanje

»V tem pa se motite, gospa. Eni sem prestar, drugi sem premalo gosposki, tretji moj nos ni po volji, čeprav sem čisto nedolžen, da je tako tolst in rožnat, haha, in — in, če naj po pravici povem, tistih, ki bi jih lahko dobil, jaz ne maram, tiste edine, ki bi jo hotel, pa dobim ne.«

»Tega vam ne morem prav verjeti. Doktorja Silana menda nobena ne bi zavrnila.«

Odmaknil se je s stolom nekoliko od gospe. Na obrazu sta se mu mešali zadrega in veselost. Nekajkrat je požrl in se pogoltnil, potem pa je dejal poredno:

»Če tako mislite, gospa, pa kar poskusiva, če je res... Mislite si na primer, doktor Silan bi prišel slovesno napravljen — hahaha —, bi se pred vami priklonil in bi vas poprosil za roko vaše gospodične hčerke — kaj bi mu rekli?«

Dobrovnica se je prestrašila, je zardela, pogledala zdravnika vprašujoč v oči in dejala resno:

»Gospod doktor, to so pač norci, kaj?«

»Bog vari! Četudi imam rad norce, v takihle rečeh norci niso prav,« je odgovoril.

Gospa je nekaj časa molčala.

»Ampak jaz brez hčere ne morem biti... To vendar veste, gospod doktor,« je spravila jecljaje iz ust; »če pustim Treziko, to se pravi, če me ona pusti, kaj naj jaz reva počnem, ko si sama ne morem pomagati?«

Slovenske gorice

Svečina. Naše Prosvetno društvo je začelo z gradnjo Prosvetnega doma na lepem prostoru blizu cerkve. Pohvalno moramo omeniti domače kmečke posestnike in našo mladino, ki je zbrala že precej lepo vsoto, da je zgradba doma omočena. Tudi Mariborčani in drugi naši prijatelji so prispevali lepe zneske. Delo se vrši večinoma s kulukom, vožnjo izvršujejo domači posestniki brezplačno in tudi precej gradbenega materiala smo dobili. Upamo, da bo do jeseni naš dom gotov. — Zelo nas je razveselilo, ko nas je zadnjo soboto obiskal g. minister dr. Krek ter izrazil svoje veselje, da naše organizacije na severni meji tako lepo delujejo. — Sadna letina bi utegnila biti letos zelo bogata, da ne bi dolgotrajno deževje onemogočilo cvet. Cvetjožer se je žal že pojavil v veliki meri in se bojimo, da bo zopet le malo sadja. Vinska trta je v letošnji zimi marsikje pozebla. — Naša Hranilnica in posojilnica zopet lepo deluje. Vodstvo so prevzeli naši mladi agilni možje in fantje ter upamo, da se bo zavod lepo oživel.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Na binkoštno nedeljo priredita Fantovski odsek ter Dekliški krožek veseligrso »Gonja za srečo«, na katero ste prav videnjo vsi vabljani!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« namerava prirediti na binkoštni ponedeljek po večernicah v društvenih prostorih materinsko proslavo z igro »Mati ljubi«, ki je žela že v Sv. Juriju v Slov. goricah velik uspeh. Vabljeni ste vsi domači in okoličani, zlasti matere!

Gornja Radgona. Na binkoštni ponedeljek bodo gostovali Benedičani v Gornji Radgoni z igro »Ljubavi cvet je zamorjen« ali »Janez z Visokega«. Kdor hoče videti lepo in poučno zgodbo iz kmečkega življenja, na svidenje!

Pohorje

Kebelj na Pohorju. Tukajšnji organist, Lea Andrej, je letos dopolnil 80 letnico starosti. Ljudsko šolo je obiskoval v Čadramu pod učiteljem Malenšekom. Orglarstva se je izučil pri rajnem framskem župniku Gabercu. Od svoje mladosti je bil vedno za cerkovnika. Za čast božjo deluje

»Kaj? Z njo bi šli. Moje stanovanje je dovolj veliko. Tu niste na svojem, pri meni boste pa doma. V Brezju je tudi topleje, kraj je bolj prijazen. Potem pa ne boste imeli samo hčerke, imeli boste zdravnika tudi kar pri sebi, čeprav upam, da ga vam ne bo kmalu treba.«

Čez gospejin obraz je šinil žarek veselja.

»Ali ste se s Treziko že zmenili?«

»Ne besede še ne. Ne bi se mi bilo zdelo pošteno, ko bi bil z gospodično za vašim hrbtom kaj spletel. Poprej sem hotel vašo besedo.«

»Toda Trezika ni bila v kakih višjih šolah, bila je samo pri šolskih sestrah.«

»Zaradi tega jo še bolj cenim. Višje šole, gospa, dekleta samo skazijo.«

»Da, gospodinja je že; pa dati ji nimam kaj in mlada tudi ni več. Že v samostanu je bila najstarejša med gojenkami; pozneje pa je tudi morala za delom in zaslužkom, da je doma pomagala.«

»Bolj mlada je še zmeraj kakor jaz. Kar pa se drugega tiče, hvala Bogu, nisem bil nikoli tak osel, da bi bil hotel denar priženiti. — Gospodična je brihtna in čedna in dobrega srca; to je več kakor cela skrinja denarja. Že kar od kraja mi je bila po volji. Odkar pa sem jo med vašo boleznijo bolj spoznal, si zmeraj pravim: S to bi bil srečen, z drugo nobeno.«

(Dalje sledi)

že nad štirideset let. Vredno je, da imenujemo vse dušne pastirje, pri katerih je naš Andrej kot organist in obenem kot cerkovnik služboval. Bil so sledeči gospodje: Gregor Sočan, kurat Šimon Gaberc, pomočnik Mihael Korošec, kurat Valentin Tomše, kurat Vincenc Kolar, provizor Lovrenc Krampberger, župnik Anton Kolar, župnik Janez Kanaky, župnik Rudolf Kener, župnik Iv. Razbornik in sedanji župnik Panič Jožef. Razen dveh že vse krije hladna zemlja. Jubilat je od leta 1885. bil vedno naročnik »Slov. gospodarja« in član Družbe sv. Mohorja, torej 55 let! Mož je še zdrav in čil ter še vedno opravlja službo organista pri nas. Zaslužnemu slavljencu iskreno častita »Slov. gospodar« z željo, da bi živel v delu za božjo čast do skrajnih mej človeškega življenja!

Dravinjska dolina

Makole. Naša mladina, predvsem naša dekleta, prirede na binkoštno nedeljo po večernicah v društveni dvorani Materinsko proslavo. Na sporedu so različni prizori in petje. K udeležbi se vabijo tudi prebivalci sosednjih župnij. Pridite, ne bo vam žal!

Majšperk pri Ptujski gori. Ker spada občina Majšperk s Sv. Bojankom v Halozah med najbolj pasivne kraje ptujskega okraja, prosi revno prebivalstvo merodajne činitelje pomoči, ker radi dnevno rastoče draginje grozi lakota. — Občinska uprava namerava v tem letu zgraditi sadno sušilnico, kar bi bilo v splošno korist vsem, posebno še revnejšim alojem. Saj se je doslej uporabljalo sadje le za pijačo, dasiravno mnogi nimajo kruha. — Neprevidno ravnanje z orožjem je bilo vzrok smrti komaj 18 letne mladenke Pavle Krapše, katero smo pokopali v nedeljo, dne 5. maja.

Laporje. Dekliški krožek priredi pod okriljem Prosvetnega društva materinsko proslavo na binkoštni ponedeljek v šoli po večernicah. Vabimo vas, ljubljene mamice, pridite, da pozabite za trenutek skrb v veselju, ki so vam ga pripravile vaše hčerke! Pridite tudi drugi, ki cenite delo in trud ter žrtve naših mamic!

Slovenska Krajina

Bogojina. Pri nas je imela Krajevna kmečka zveza ustanovni občni zbor. Kljub temu, da je bilo vreme tako žalostno, deževno, je bila udeležba zadovoljiva. Obiskal nas je tudi zvezin zastopnik g. prof. Potokar iz Sobote, ki je imel zelo jedrat govor, v katerem je med drugim omenjal, kako velike važnosti je združitev, kaj se vse lahko doseže, kar pa seveda posameznik ne more. Zato je pozival kmete, naj se jih čim več včlani v to mlado kmečko organizacijo. Nato se mu je novo izvoljeni predsednik g. Šabjan Franc zahvalil za govor in obisk. — Tukajšnji Fantovski odsek je imel izredni občni zbor, ker nekaj odbornikov in tudi članov odide k vojakom. Med njimi odide tudi brat predsednik Matija Puhan. Zelo nam je žal, da nas zapusti, kot oče svojo družino, saj je bil eden najbolj agilnih delavcev v našem odseku. Za njegov trud in požrtvovanje se mu najlepše zahvaljujemo, enako

se fino svetlikajo in dajejo ženski, ki jih nosi, tako večjo varnost. Nemara bodo takšne nogavice postale moda tudi drugod, kjer si niso naložili luksusa vojne in zatemnitev.

24 romanov v enem letu. V Pragi je umrl te dni 41 letni stari češki pisatelj Jaroslav Pokorný, ki se je ponašal s posebnim rekordom v svoji stroki. L. 1937. je napisal nič manj nego 24 romanov, torej vsaka dva tedna po enega. V 12 letih, odkar je pisal, je izdal 200 romanov, kar je že fizično ogromno delo. O kakovosti tega dela seveda ne govorimo. Češki listi pripominjajo, da je začel Pokorný kot nadebuden liriki, v borbi za kruh pa je moral postati »fabrikant romanov«.

*